

deholde en saadan Tilbagevisen til ældre Finantsloves Bestemmelser om Besparelser ved indtrædende Vacancer og lignende Forbehold, desto vanskeligere vil det blive at beholde en Dverstgt over det hele Indhold.

§ 13.

Finantsloven for Aaret fra 1ste April 1851 til 31te Marts 1852 bevilgede til Udgift af Statskassen en Sum af i Alt 15,092,362 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$. Det oprindelige Forslag for næste Finantsaar forlangte 18,641,759 Rbd. 8 $\frac{1}{2}$; men det foreliggende, af Folkethinget vedtagne, Lovforslag, gaaer ud paa at bevilge 17,368,970 Rbd. 47 $\frac{1}{2}$, altsaa mindre end begjert 1,272,788 Rbd. 57 $\frac{1}{2}$, hvoraf 1,050,000 Rbd. hidrøre fra de ved § 26 omtalte Forhold, og Resten fra Afgang og Tilgang ved andre Paragrapher i Lovens andet Capitel.

I Henhold til alt Foransførte, og, idet man henstiller til det ærede Things Dverveitelse de ved nogle Paragrapher gjorde Bemærkninger, indstiller saaledes Udvalget, at det foreliggende Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1852 til 31te Marts 1853 af Landstthinget vedtages, dog at der foretages følgende Rettelser:

ad § 2. I. A. l. At Indtagten nedfattes med 16 Rbd. 92 $\frac{1}{2}$.

ad § 22. At den til Krigsministeriet bevilgede Sum forandres fra 3,513,550 Rbd. til 3,513,150 Rbd.

Naar disse Rettelser vedtages, ville Hovedsummerne derefter være at forandre.

Landstthinget den 27de Februar 1852.

Blechingerberg. Borgen. M. P. Bruun.
Dahl. Funder. G. P. Hansen. Røster.
Formand og Ordfører.
Lüttichau. Nyholm. Dirik. Orholm.
Schytte. Simony. Treschow.
Unsgaard.

LXXII.

Betænkning

over

Andragende fra Fæsterne under Bjørnsholm, Lundgaard og Padkjær Godser, angaaende en snarlig Fastsættelse af de Afsløsningssummer, for hvilke de ifølge Lovven af 8de April 1851 kunne erhverve Selveiendom.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Det har i Udvalget været underkastet Tvivl, hvorvidt Andragendet kunde gjøre Krav paa Things Uderstøttelse. I Andragendet selv skjønnes Intet at være anført, der fyldestgjørende begrunder Begjæringen om, at Kjøbesummerne for Bjørnsholm med flere Godser's Vedkommende maatte blive fastsatte tidligere end paa de andre Staten tilhørende Godser, og paa en Vedømmelse af, i hvilken Folgeorden Afsløsningen til Erhvervelse af Selveiendom paa de forffjellige Godser bør foregaae antager Udvalget ikke, at Thinget i det Hele kan indlade sig.

Da Udvalget imidlertid har troet at kunne ansee for anerkjendt, at Fæstegodssets Dvergang til Selveiendom paa de her omhandlede Godser maa antages at ville være af en særlig Interesse, navnlig paa Grund af Jordbundens fletterede Bessaffenhed og Jordernes ringere Kultur, have vi dog troet, at der for Thinget kunde være Foie til, paa Andragendet at henlede Ministeriets Opmærksomhed, og derved medvirke til, at der til Andragendet tages alt det Hensyn, som samtlige Dvergangen til Selveiendom paa de øvrige Statens Godser vedrørende Forhold maatte tilstede.

I Henhold hertil er det vi tillade os at foreslaae, at Andragendet overeensstemmende med Grundlovens § 68 henvises til vedkommende Ministerium.

Kjøbenhavn den 27de Februar 1852.

P. Christiansen. B. Christensen.
Kampmann,
Ordfører.